

Maria Pallarès Sans

Entrevista a dues bandes

Dídac Pallarès Sans i Jordi Calmet Xartó

Trets en comú:	Dídac Pallarès	Jordi Calmet
Relació amb la Maria	Germà	Amic
Relació amb la música	Afeccionat	Intèrpret
Afeccions:	Esports	Música
Mateixa colla d'amics de la Universitat		
Mateixos estudis:	Enginyeria industrial	
Indret comú de vacances:	L'illa de Formentera	
Espais de trobada:	Els sopars amb els amics	

Qüestionari a Dídac Pallarès:

Per què vas estudiar enginyeria?

Per l'idea clàssica de crear, de buscar solucions pràctiques a situacions complicades i perquè crec que és una carrera amb molta sortida i s'adapta a les meves capacitats.

De què t'ha servit la l'organització industrial a la vida?

Per saber discernir i identificar el què és verdaderament un problema i el què no ho és, per afrontar les situacions amb tranquil·litat i seguretat.

Per què t'agrada la música?

Perquè m'ajuda a relaxar-me i a tenir un estat d'ànim millor.

Què t'aporta la música?

Càrregues d' energia i millora de l'ànim.

Què és a per a tu l'amistat?

És una necessitat vital i cal ser proactiu , prendre iniciatives. Significa estar disponible i no demanar res a compte. Tenir ganes de passar-s'ho bé i d'envoltar-te de la gent amb la que estàs a gust.

Què és el més important de la vida?

Estar a gust amb un mateix i fer feliç als altres. No s'ha de prendre com una suma de fets puntuals, sinó que s'ha de viure.

Quin consell donaries als joves?

Que no facin problema de lo que no és. Que siguin autèntics i que gaudeixin dels moments. Que tinguin ideals que els ajudin a créixer.

Maria Pallarès Sans

Qüestionari a Jordi Calmet:

Per què vas estudiar enginyeria?

Perquè les ciències en general se'm donaven bé durant el batxillerat, i tot que no tenia clar per quina sortida concreta voldria optar, vaig pensar que l'enginyeria era un camp molt divers que podria obrir-me molts camins... Certament, aquesta carrera m'ha permès provar diferents feines bastant diferents però a nivell personal sempre he trobat a faltar una mica de llibertat de creació i per això vaig decidir allunyar-me indefinidament del sector científic.

De què t'ha servit la l'organització industrial a la vida?

Per gestionar millor el meu temps i els meus propis recursos. Per exemple, a l'hora de preparar un viatge. També, en el camp de la producció musical on he estat treballant, per organitzar les sessions de gravació d'un disc.

Per què t'agrada la música?

Perquè és com una via d'escapament de la realitat quotidiana, i em permet gaudir d'una sèrie de sensacions noves o bé transportar-me en el temps a sensacions ja conegudes però potser llunyanes i irrepetibles en l'actualitat. M'agraden especialment les cançons que tinguin una bona lletra, i també m'agrada d'escriure-les jo mateix, perquè és una manera de sintetitzar molts sentiments i donar força a les paraules que de tant en tant tens ganes de dir o escoltar.

Què t'aporta la música?

Sobretot m'aporta energia. Tant en moments de debilitat com d'eufòria, la música sempre em permet arribar més lluny que no pas si em quedés tancat en les meves cabòries, i així poder treure a flor de pell les emocions contingudes, ja siguin d'alegria o de dolor o de qualsevol altre tipus.

Què és par a tu l'amistat?

Per a mi l'amistat significa obrir el cor a algú i fer els esforços necessaris per comprendre a l'altra persona i ajudar-lo si est a les teves mans. Encara que les personalitats dels dos amics i inclús les seves preferències no coincideixin exactament, l'amistat es basa en compartir experiències i sentiments conjuntament, i aprendre a conèixer-se i valorar-se mútuament al llarg dels anys.

Què és el més important de la vida?

Aprendre a viure-la, amb estimació vers a les persones més properes i amb la motivació suficient per tirar endavant els propis objectius. Jo diria que cal buscar l'equilibri amb un mateix per així saber què és el millor que un pot fer i el millor que un pot donar als altres.

Quin consell donaries als joves?

Que lluitin pels seus somnis i que intentin fer un món millor a través de les petites o grans coses que tinguin al seu abast, malgrat tots els conflictes que això els pugui provocar i la duresa de l'entorn. Segurament, com ha passat sempre, la societat i la realitat aniran posant les coses al seu lloc. Però aquesta actitud somniadora i de recerca tan espiritual com intel·lectual penso que són fonamentals per desenvolupar-se com a persones i per aprendre a conèixer-se un mateix i a estimar.